
VÁŽENÍ A MILÍ ČTENÁŘI



dostává se Vám do rukou jubilejní číslo Solnického zpravodaje. Číslo 50 mne vedlo ke krátkému bilancování. Mám před sebou první a poslední číslo dotyčného zpravodaje (číslo 1 z prosince 1990 a číslo 49 z února 2006). Za každým tímto číslem je skryto nezanedbatelné úsilí jeho tvůrců o informovanost občanů, komunikaci s nimi, o zlepšování vzájemných vztahů a tím i života v našem městě.

Přeji našemu Solnickému zpravodaji další úspěšné roky, pilné dopisovatele a četné čtenáře.

Jana Součková

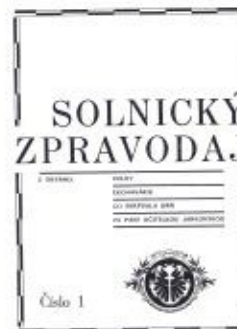
Obsah :

- [Bilancujeme](#) str. 2 – 3
- [Ze zastupitelstva](#) str. 4 – 5
- [Volby](#) str. 6
- [Kanalizace a ČOV](#) str. 7 – 8
- [Český svaz žen](#) str. 9
- [UNESCO klub](#) str. 10
- [Sport, turistika](#) str. 11 – 13
- [Z historie](#) str. 14 - 16
- [Společenská kronika](#) str. 17

Jubilejní zpravodaj

Pravidelně čtyřikrát za rok si mohou občané našeho města koupit nové číslo Solnického zpravodaje, který informuje nejen o všech významných novinkách ve městě, ale i o jeho historii. Postupně se zpravodaj stal společníkem, který má své místo téměř v každé domácnosti. Těch čísel se právě nyní urodilo přesně 50 a to je již pěkná hromádka. Od vydání prvního čísla uplynulo 15 let. Přečíst kompletních 50 čísel by rozhodně nějakou chvíli potrvало, poněvadž bychom museli obrátit téměř 1000 stran.

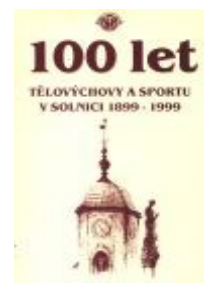
Časopis začal vycházet v prosinci roku 1990. Redakční radu při jeho vzniku tvořily čtyři ženy: Soňa Klímová, Jaroslava Daňková, Eliška Krejčí a Marie Janečková. Toto první číslo bylo věnováno především komunálním volbám konaným 24. listopadu 1990 a prvnímu zasedání nově zvoleného zastupitelstva. Ale mohli jsme si přečíst i program solnického kina, tehdy ještě fungujícího, první pohled do historie Solnice – „Co skrývala bář“, nebo recepty na vánoční cukroví.



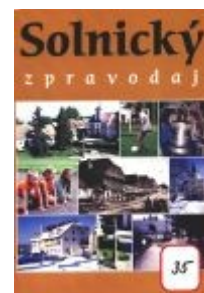
Zpravodaj nevycházal pravidelně čtvrtletně, ale spíše tehdy, když se seskupilo více zajímavých událostí. Do konce roku 1994 bylo vydáno 12 čísel.

Od roku 1995 převzala záštitu nad vydáváním Solnického zpravodaje Kulturní a školská komise. Šéfredaktorkou se stala paní Jaroslava Daňková. Ta stála prakticky za všemi již vydanými čísly, i těmi dalšími - až do čísla 20 - tedy do konce roku 1998. Když jí zákeřná nemoc nedovolila pokračovat v práci, převzala po ní štafetu další členka kulturní komise - Jana Součková.

Počátečních 20 čísel bylo psáno na prvním počítači Městského úřadu v Solnici ve formátu T-602 / pokud si pamětníci ještě vzpomenou /, takže grafická stránka Zpravodaje byla taková, jakou jí povolovala daná technika. Obálka byla vtištěna rychnovskou tiskárnou zpočátku v čeně, později v zelené barvě na tvrdém, obyčejném papíře. Časopis se kopíroval na městské kopírce a členové kulturní komise ve volných chvílích Zpravodaj skládali, aby mohl být dán k prodeji - za cenu 5,- Kč. květnu roku 1999 vyšlo 21 číslo zpravodaje svým způsobem ojedinelé, neboť jeho obsah byl věnován pouze tělovýchově a sportu v našem městě, jeho historii i současnosti. Důvod byl prostý. V roce 1999 tomu bylo 100 let, kdy byla v Solnici založena první tělocvičná jednota Sokol.



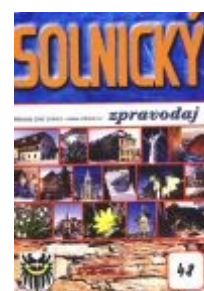
Od čísla 22 je Zpravodaj psán ve formátu Word s využitím další počítačové techniky - internetu, scanneru, digitálního fotoaparátu....., takže má ustálený formát a mění se grafickou symboliku. Je tištěn bohatou škálou typů písem a je doplněn o aktuální i staré fotografie. Jen škoda, že nevychází v barvě.



Od roku 2002 dostává Solnický zpravodaj novou tvář. Díky grafickému studiu pana Martina Exnera ze Solnice má již číslo 34 barevnou obálku s fotografiemi na kvalitním lesklém papíře. V této době Solnický zpravodaj také vychází v elektronické podobě na www. stránkách Města Solnice.

[/ www.solnice.cz /](http://www.solnice.cz/)

Koncepci a realizaci každého nového čísla Solnického zpravodaje připravuje Jana Součková ve spolupráci s radou Města Solnice a pracovníky Městského úřadu v Solnici paní Marcelou Pantůčkovou, Ivanou Cvejnovou a Janou Cvejnovou. Převedení do elektronické podoby zajišťuje tajemník MÚ pan Pavel Faltus.



Redakční rada v pravém slova smyslu v současné době není ustanovena, neboť všichni jmenovaní pracují tak, aby v daném termínu bylo nové číslo na pultech

distributorů. A to se zatím daří. Je to možné také díky všem dopisovatelům, kteří do našeho zpravodaje přispívali a dále přispívají. Bez nich by bylo vydávání místního časopisu nemyslitelné. Cena zpravodaje v roce 2006 je stále 5,- Kč.

Tímto bych chtěla poděkovat především :

p. Vl. Martincovi, p. Mgr. Janu Čermákovi, p. Mgr. Marii Šprincové, p. Milanu Hrubému, p. Mgr. Janu Součkovi , p. Mgr. Josefu Holcovi , p. Mgr. Jar. Podzimkovi – za příspěvky z oblasti spotu a turistiky a UNECSCO klubu, p. Miroslavu Daňkovi a Miroslavu Šklíbovi za příspěvky z oblasti kultury , p. Mgr. Haně Jakubcové , ředitelce Základní školy v Solnici , V. Stodůlkovi , kronikáři sboru hasičů, Václavu Slezákovi za příspěvky Klubu důchodců, p. Anně Knejpové z ČSŽ Solnice, p. Ladislavu Trejtnarovi za jeho fejetony.

ZPRÁVY ZE ZASTUPITELSTVA

Dne 20 března 2006 v 17.00 hod. se konalo 17. zasedání městského zastupitelstva Města Solnice ve velké zasedací místnosti na Městském úřadě v Solnici

Přítomno : 14 členů zastupitelstva města Solnice

Omluven : Mgr. Jan Čermák

Dále bylo přítomno : 10 občanů

Z programu vybíráme :

1. Kontrola usnesení z minulého zasedání

2. Majetkové záležitosti města

- Zpráva o výsledku přeskoumání hospodaření města za rok 2005 včetně závěrečného účtu za rok 2005
- Rozpočet města na rok 2006
- Výhledový rozpočet města do roku 2008
- Inventarizace 2005
- Půjčky FRB
- Prodej, koupě, pronájem pozemků

3. Různé

- Zpráva o hospodaření městských lesů
- Smlouva o financování – osobní asistence
- Dohoda o zajištění provozování veřejného pohřebiště
- Smlouva o spolupráci při realizaci kanalizace a ČOV Solnice, Kvasiny, Ještětice

4. Diskuse, usnesení, závěr

Z usnesení :

Zastupitelstvo města schvaluje :

1. závěrečný účet města za rok 2005 včetně zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření a to bez výhrad
2. přijaté a vydané dotace na financování akcí průmyslové zóny Solnice – Kvasiny dle přílohy č. 1
3. rozpočet Města Solnice na rok 2006 dle přílohy č. 2
4. výhledový rozpočet Města Solnice do roku 2008 dle přílohy č. 3
5. bezúplatný převod pozemku parc. č. 1637/2 v katastrálním území Solnice od Pozemkového fondu České republiky, Husinecká 11 a, č.p. 1024, 130 00 Praha
Žižkov do vlastnictví Města Solnice
6. koupí pozemku parc. č. 498/15 ostatní plocha o výměře 2334 m² v k. ú. Ještětice od Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových
7. předání a převzetí účelové komunikace dle protokolu od Pozemkového úřadu Rychnov nad Kněžnou
8. koupí pozemku parc. č. 2184/2 o současné výměře 36 m² za cenu dle znaleckého posudku. Hranice pozemku budou před vyhotovením kupní smlouvy odměřeny geometrickým plánem a výměra upřesněna dle skutečnosti
9. koupí pozemku parc. č. 2282/37 o současné výměře 125 m² za cenu dle znaleckého posudku. Hranice pozemku budou před vyhotovením kupní smlouvy odměřeny geometrickým plánem a výměra upřesněna dle skutečnosti
10. prodej pozemků zastavěných přeložkou silnice II/321 – I. etapa : v k.ú. Solnice – parc. č. 5730 o výměře 11992 m² v k.ú. Kvasiny – pozemky parc. č. 405/23 o výměře 3017 m² a parc. č. 405/25 o výměře 652 m² Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje v Hradci Králové. Pozemky v k.ú. Kvasiny jsou odměřeny geometrickým plánem č. 410-175/2004 ze dne 24.9.2004 od původních pozemkových parcel č. PK 395, PK 423 a PK 424. Prodej pozemků byl schválen na jednání zastupitelstva Města Solnice dne 29. září 2003.
Tento bod usnesení upřesňuje čísla pozemků a jejich výměry po zaměření výše uvedeným geometrickým plánem a po schválení pozemkových úprav v katastrálním území Solnice
11. koupí nemovitostí Sokolovny a přilehlých pozemků za cenu nejvýše 1 mil. Kč
12. zprávu o stavu městských lesů a hospodaření v nich v roce 2005
13. smlouvu o financování (mzdy pro osobní asistenci v období od 1.1.2006 do 31.12.2006) mezi Městem Rychnov nad Kněžnou a Městem Solnice

14. dohodu o zajištění provozování veřejného pohřebiště s Obcí Kvasiny
15. smlouvu o spolupráci při zajištění realizace akce „Kanalizace a ČOV Solnice – Kvasiny – Ještětice“ mezi Městem Solnice a Obcí Kvasiny
16. úpravu platů místostarosty dle zákona se zpětnou platností od 1.1.2006
17. zajištění úvěru na financování internetizace Mikroregionu Bělá do výše podílu připadajícího na Město Solnice
18. zprávu inventarizační komise o výsledku inventury za rok 2005
19. předání majetku do správy Vodovodního svazu Císařská studánka :

Vodovod „Nad Farou“	736.433,- Kč
Kanalizace „Nad Farou“	1.012.875,- Kč
Kanalizace v Komenského ulici	174.000,- Kč
Kanalizace v ulici „Poříčí“	16.176,- Kč

Předávaný majetek zůstává i nadále ve vlastnictví Města Solnice

Zastupitelstvo města bere na vědomí :

1. Kontrolu usnesení ze zasedání zastupitelstva města č. 16 bez připomínek
2. Informaci o průmyslové zóně Solnice – Kvasiny
3. Informaci o stavu účtu fondu rozvoje bydlení

Zastupitelstvo města pověřuje :

1. radu a starostu urychleným uzavřením kupní smlouvy na koupi nemovitosti „Sokolovny“ včetně přilehlých pozemků za kupní cenu max. 1 mil. Kč

Zastupitelstvo města revokuje :

1. usnesení zastupitelstva Města Solnice č. 11/2004, bod I./4 a usnesení č. 14/2005, bod I./2 – výhledové rozpočty.

V O L B Y

Jen dva týdny nás dělí od voleb do Poslanecké sněmovny.

Dne 2. června a 3. června 2006 se uskuteční parlamentní volby.

Rada Města určila :

volební okrsek č. 1:

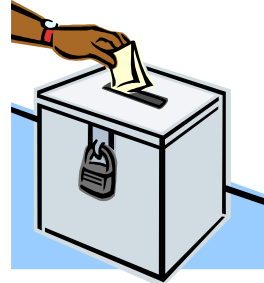
Solnice - Společenský dům“

volební okrsek č.2:

Ještětice – hospoda „U Haničky“

Dne 2. 6. 2006 volíme od 14,00 hod. do 22.00 hodin

Dne 3. 6. 2006 volíme od 8,00 hod. do 14,00 hodin



KANALIZACE A ČOV

Výstavba čistírny odpadních vod Solnice – Kvasiny

Technické údaje čistírny odpadních vod :

Název investice : Kanalizace a ČOV Solnice, Ještětice, Kvasiny

Celkové investiční náklady : 156 miliónů Kč

Investor : Město Solnice

Město Solnice má cca 2100 obyvatel, Kvasiny 1250 obyvatel. Obě lokality jsou částečně vybaveny kanalizací s výústěmi do řeky Bělé. Tento stav je pro velikostní kategorii města Solnice neúnosný z hlediska legislativy ČR a EU. Za současného stavu je nutné platit vysoké finanční náhrady za vypouštění nečištěných odpadních vod do povrchových toků.

Kapacita ČOV byla stanovena na 5000 EO (ekvivalentních obyvatel) . Je to s ohledem na předpokládaný rozvoj obou obcí. V současné době je produkce znečištění v Solnici a Kvasinách vyhodnocena na 3700 EO.

Dostavba kanalizace představuje stoky jednotného systému v délce 13 568 m, tlakové stoky v délce 2 651 m. Cílovým stavem je připojení všech nemovitostí v Solnici (Ještěticích) a Kvasinách na kanalizační systém a centrální ČOV. Realizací stavby bude vypouštění odpadních vod ze Solnice a Kvasin uvedeno do souladu se směrnici č. 91/271/EEC (evropská norma).

Realizace a časový harmonogram stavby:

Výstavba čistírny odpadních vod (dále v textu budeme i nadále používat zažitý zkrácený výraz „ČOV“) pro obce Solnice (včetně Ještětic) a Kvasiny byla zahájena již (nebo konečně) v prosinci 2005. Mrazy záhy práce zastavily. O to s větším úsilím a tempem byly zahájeny práce na jaře 2006.

O stavbu ČOV se naše město pokouší již několik let. Jsme v Královéhradeckém kraji jedno z posledních měst této velikosti, které ČOV nemá. Největší překážkou dosud byl nedostatek potřebných peněz. Utáhnout investici tohoto objemu zatím bylo nad naše síly a možnosti. Jedná se o 156 mil. Kč. Teprve rozvojem průmyslové zóny pro firmu Škoda auto a.s. Kvasiny se naskytlá příležitost potřebné finance zajistit tak, aby nezatížily rozpočty obou obcí vysokými půjčkami.



Objekty vlastní čistírny budou stát pod městem na levém břehu řeky Bělé – to je pod firmou Josef Strnad, výroba usní (koželužna). My, jako občané města budeme nejvíce postiženi výstavbou nových kanalizačních stok, protože to znamená pro nás omezení průchodu a hlavně průjezdu dotčených ulic.

Pokusíme se popsat, jak se bude celá akce realizovat:

Byzhradec po Sokolovnu, hlavní kanalizační stoka po pravém břehu Bělé od

budoucího objektu ČOV až po silnici 1/14 (to je po ulici Vašátkova). Před dokončením je část ulice V Řekách.

Připravuje se stavba stoky v části Domašínské ulice od křižovatky se silnicí na Litohrady po křižovatku se Slepou ulicí (u Fidlerových). Další část stoky se bude v nejbližší době budovat v celé Zámecké ulici. O průběhu práce v dalších ulicích, kde budou prováděny výkopové práce , budeme průběžně informovat.

Na jaře letošního roku také bude zahájena stavba vlastního objektu ČOV.

Jistě jste si všimli, že výkopové práce se provádějí v dané ulici postupně, hotová kanalizace se ihned zasype a komunikace se provizorně zprůjezdí. Tento postup je dán zajištěním bezpečnosti jak občanů, kteří se pohybují po komunikacích, tak pracovníků stavební firmy, protože se tím zabrání sesypání stěn výkopů.

Čistírna odpadních vod bude dokončena a zprovozněna na podzim 2007. K tomuto termínu se budou muset všichni vlastníci nemovitostí připojit na novou kanalizaci. Je nutné upozornit vlastníky nemovitostí, že toto připojení není předmětem stavby ČOV, ale náklady na toto provedení si bude každý hradit sám. Stavební firma a Město Solnice budou ale každému všemožně nápomocni, aby pracnost i náklady na tyto práce byly co nejnižší.

Připojení nemovitostí k ČOV se provede v podstatě dvojím způsobem:

1. Ti, kdo dosud nejsou připojeni na žádnou veřejnou kanalizaci a vypouštějí odpadní vody přímo do řeky nebo jiného povrchového toku (popřípadě do trativodu) se připojí na nově budované kanalizační stoky. K tomu je třeba dohodnout s pracovníky stavební firmy, jakým způsobem to nejlépe provést.
2. Ti, kteří jsou již ke kanalizaci napojeni, musí vyřadit z provozu septik propojením kanalizace před a za septikem.

Pro vysvětlení, proč se musí vyřadit z provozu septiky : Čistírna odpadních vod pracuje na základě určitého biologického procesu. Septiky pracují na podobném principu. V případě, že septik takzvaně předčistí odpadní vodu, „zničí“ bakterie, které jsou ke správnému biologickému procesu potřebné a vlastní čistírna by již nemohla pracovat.

*Zpracoval : Pavel Faltus
tajemník MÚ*

ČESKÝ SVAZ ŽEN



Práce žen ČSZ Solnice se stává tradicí

Český svaz žen Solnice začíná každý nový rok tradičně již desítky let „Babským bálem“. Jak jsme zjistily, je u našich občanů vešmi oblíben. Bál, který má být alespoň trochu na úrovni, vyžaduje velkou přípravu. Naše členky jsou velice ochotné tomu věnovat svůj volný čas. Za odměnu pro ženy, které se přípravy plesu zúčastní, uspořádáme vždy v březnu přátelské posezení s pohoštěním a blahopřáním k MDŽ s malou květinou.

Každým rokem pořádáme pro členky jednodenní výlet. V loňském roce jsme navštívily Loutkářské muzeum v Chrudimi, hřebčín ve Slatiňanech a zámek Žleby.

K významnému životnímu jubileu členek chodíme osobně blahopřát.

V měsíci listopadu máme vždy výroční schůzi, kde vyhodnotíme uplynulý rok a projednáváme přípravu bálu na příští rok – v příštím roce bude „Babský bál“ 20.1.2007. Schůzi zakončíme večeří a malou tombolou.

V prosinci jsme uspořádaly „Mikulášskou taneční zábavu“, která se nám však nevydařila, neboť byla malá účast.

V pořádání akcí máme velkou podporu u Městského úřadu v Solnici v čele se starostou p. Ladislavem Kubíčkem. Naše členky naproti tomu pečou cukroví do tomboly na Školní a městský ples. Rovněž přispíváme na některé akce OS BROUČKU, které pořádají pro děti.

Také není v Solnici a nejbližším okolí jediného podnikatele nebo podniku, který by nám nevěnoval na náš bál sponzorský dar. My jim tímto moc děkujeme.

ČSZ Solnice

UNESCO KLUB SOLNICE



UNESCO World CUP – MALÁ KOPANÁ

Datum a místo : 2.7.2005 Sportovní areál SK Solnice

Přihlášky : na adresu pořadatele do 26.6.2005

Kontakt : Jana Bednářová, Nad Zvonici 653, 516 01 Rychnov n.Kn.

Tel.: 494 534 409 Mobil : 604 409 982

UNESCO World CUP – ŠACHY

Pořadatel spolupracuje při organizaci turnaje se ŠŠ Panda Rychnov nad Kn. A TJ Spartak Rychnov n.Kn.

Datum a místo : 12. – 13 .8.2006 Kulturní dům Solnice / sportovní areál/

Přihlášky : na adresu pořadatele do 10.8.2006

Kontakt : Mgr.Jaroslav Podzimek, Mírová 1437 , 516 01 Rychnov nad Kněžnou

Mobil : 732 566 148

e-mail : jaroslavpodzimek@seznam.cz

Daniel.jiri@tiscali.cz

UNESCO World CUP – NOHEJBAL

Datum a místo : 12.8.2006 Sportovní areál SK Solnice

Přihlášky : na adresu pořadatele do 7.8.2006

Kontakt : Jana Bednářová, Nad Zvonici 653, 516 01 Rychnov nad Kněžnou

Mobil : 604 409 982

UNESCO World CUP – VOLEJBAL

Datum a místo : 12.-13.8.2006 volejbalový areál Kvasiny / u nádraží ČD Solnice/

Přihlášky : na adresu pořadatele do 31.7.2006

Kontakt : Mgr.Jaroslav Podzimek, Mírová 1437 , 516 01 Rychnov nad Kněžnou

e – mail : volejbal.club@worldonline.cz

Mobil : 732 566 148

UNESCO World CUP – KUŽELKY

Datum a místo : 12.-13.8.2006 kuželna SK Solnice

Přihlášky : na adresu pořadatele do 7.8.2006

Kontakt : SK Solnice, UNESCO klub Solnice – CZ, Komenského 594, 517 01 Solnice

Tel.: 494 532 494

Mobil : 732 566 148

E – mail:: ksolnice@mujbox.cz

Více informací naleznete na internetových stránkách :

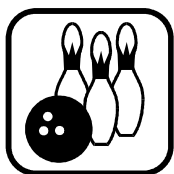
<http://www.sweb.cz/unesco.solnice>

SPORT

SK Solnice informuje

Sportovní klub pořádal 23.3.2006 výroční valnou hromadu, kde byla vyhodnocena činnost všech oddílů za rok 2005. Byla konstatována dobrá práce s mládeží a to v oddílech fotbalu, kuželek a atletiky. Bylo dosaženo řady úspěchů, které přispěly k dobré reprezentaci klubu i města Solnice. Vedení Města Solnice ocenilo vysoce aktivní činnost 16 dobrovolných trenérů mládeže a to dárkovým balíčkem.

Oddíl kuželek :



III. liga kuželek sezona 2005-2006 skončila a byla pro oddíl velmi úspěšná, neboť družstvo mužů obsadilo první místo a tím si zajistilo postup do ligy druhé. Je to poprvé za více než padesátileté existence oddílu. Postup si zajistilo družstvo ve složení : Kozel Martin, Bartoníček Jiří ml., Ksandr Dalibor, Kočí Miroslav ml., Píč Pavel, Hrubý Milan ml. + náhradníci Sejkora Josef, Koblása Milan, Čančara Petr.

Vítězné družstvo bylo přijato vedením Města Solnice na místní radnici, kde starosta města p. Kubíček všem poděkoval za vzornou reprezentaci města a popřál úspěch i ve druhé lize.

Dorostenka Cíglarová Tereza získala titul krajské přebornice na rok 2006. Blahopřejeme.

Oddíl získal ze zdrojů EU v rámci iniciativy INTERREG IIIA prostřednictvím Euroregionu Glacensis na projekt „Kuželky Solnice“ finanční dotaci ve výši 75 tis. Kč. Bude uskutečněn turnaj, kterého seč mohou zúčastnit všichni zájemci o tento sport. Informace na kuželně.

Oddíl fotbalu :



Pokračují soutěže jarní části, kde nás v krajských soutěžích reprezentují družstva přípravky, mladších a starších žáků, dorostu a mužů. Termíny utkání, která se uskuteční na domácím hřišti najdete na vývěskách oddílu.

Oddíl atletiky :



V krajských soutěžích budou opět závodit družstva mladších zákyň a žáků. Oddíl během měsíce května spolu se ZŠ Solnice uspořádá již 14. ročník o putovní pohár starosty města v soutěži žákovských školních družstev v rámci okresu Rychnov nad Kněžnou.

Pan Ehl Jiří /*1935/ obdržel od Výkonného výboru ČSTV Praha u příležitosti životního jubilea nejvyšší tělovýchovné vyznamenání, a to plaketu ČSTV za dlouholetou dobrovolnou práci ve prospěch tělovýchovy a sportu. Blahopřejeme.

Oddíl stolního tenisu :

V ukončené sezóně Oddíl počítá na další oddílu přihlásily.



skončilo družstvo mužů v regionální soutěži druhé třídy na pátém místě. sezónu založit „B“ družstvo a proto vyzývá zájemce o tento sport, aby se do

Zpracoval: Milan Hrubý

TURISTIKA

Solnická solná stezka

3.června 2006

Start a prezentace od 6.30 na fotbalovém hřišti v Solnici.

Odjezdy autobusů na trasy č. 1., 2., 3., od 7.00 hodin do 10 hodin

Pohoštění (guláš, pivo) zajištěno v ústavu sociální péče v Kvasinách

Novinkou SSS je otevření naučné stezky Bělá.

Trasy pěšky :

1. Vyhlídková (červený krep) - 25 km

Autobusem na Kačerov, odtud po modré značce na a do Liberka ke kostelu. Odtud po vlastním značení dolů vlastním značení na Prorubky ke kapli (kontrola) . Dále po



červenou na Valčenu, Rampuši k řece a pile, odtud lesem po trase č. 3

2. Kunčina Ves – 20 km

Zkrácená trasa 1. Z Kačerova po silnici na Kunčinu Ves po Rampuši do Liberka. Z ústavu přes zámek do Solnice.

žluté a na červenou přes

3. Kněžská (červený krep) - 15 km

Autobusem na Prorubky, pod bytovkami do údolí Kněžny po vlastním značení, u řeky doprava na lávku a zpět doleva a po proudu Kněžny až k ocelové lávce a táboru. Lávku nepřejdeme, ale jde lesem do kopce nad Lukavici. Po široké cestě se držíme doprava a vyjdeme v Lukavici na silnici na Slavěnkou. Po vlastním značení kolem zahradnictví, za zahradnictvím doprava na Slavěnkou. Ze Slavěny na modrou značku do lesa, zde hned ze značky odbočíme doleva a jdeme lesem do Kvasin a do ústavu. Po občerstvení jdeme do Solnice po trase naučné stezky. Pod ústavem doprava kopcem, alejí směr les Boroviny. Ten projdeme, vyjdeme na silnici a kousek jdeme směr Brocná. Zahneme na polní cestu – Nové Dvory a p. Fišar. Podle STK na silnici ke Kvasinám a odbočíme k čerpací stanici vodovodu. Projdeme les a Holovkou k vodojemům do Šárky, na náměstí a do cíle.

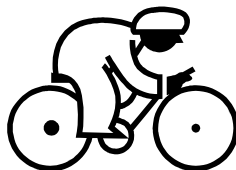
4. Po trase naučné stezky (červená krep) – 12 km

Na náměstí, do Šárky, na Holovku a k vodojemům, do lesa k čerpací stanici vodovodu na silnici směr Ještětice, podle STK k p. Fišarovi – Nové Dvory, na silnici se kousek vrátíme po silnici ke Kvasinám a odbočíme do Borovin. Ty projdeme alejí a rovně přijdeme do ústavu v Kvasinách.

Po občerstvení jdeme dále po trase naučné stezky k automobilce, do zámku a ze zámku na náměstí a k místu startu. (modrý krep)

5. Krátká - 5 km

Na náměstí, do Šárky, podle dlouhé strouhy na silnici přímo k zahradám. Zde prudce doprava a podle potoka doleva a lesem k ústavu. Zpět k automobilce a do zámku , Podskalskou ulicí na náměstí a na hřiště.



Cyklotrasy :

1. silniční - 20 km

Solnice, Černíkovice, Uhřínovice, Voděrady, Záhornice – rozhledna, Podchlumí, Trnov, Houdkovice, Byzhradec, Solnice.

2. trekking – horská kola 25 – 30 km

Solnice, Šárka, Kvasiny, Slavěnka, Skuhrov – rozhledna, Brocná, Roudné, Masty – kamenolom (vodopád) , Polom, Masty, Bílý Újezd, Hroška, Solnice.

3. trekking - 35 – 40 km

Solnice, Šárka, Kvasiny, Slavěnka, Skuhrov – rozhledna, Brocná, Roudné, Masty, - kamenolom (vodopád) , Polom, Lhota u Dobrušky, Spáleníště, Chábory, Mělčany, Broumar, Semechnice, Záhornice – rozhledny, Voděrady, Uhřínovice, Byzhradec – myslivecká chata, Černíkovice – rybník, Solnice.

ČARODĚJNICE



Lampiónový průvod a čarodějnice nám letos propršely. Přesto jsme však zaznamenali v průvodu tři malé, zmoklé čarodějnice : (zleva) Anetka Kunertová, Nataalka Tomková a Nikolka Kubíčková

Z HISTORIE

František Jiří Košťál *Ve spárech dravcových*

Paní Alena Dariusová rodem Postolkovská

- pokračování

Nedostalo se do Solnice toto jméno ovšem ani z Medie ani z Persie, ale z jihu přece. Přišlo z bratrského Chorvatska. Hlavní příčina toho spočívá v tom, že Otcové Karmelitáni starali se o zvelebení panství celého a že zvláštní péči měli o rozkvět Solnice. Měli na paměti, že tu od starodávných časů býval ústřední sklad soli ze zemí jižních. Sůl se kdysi odtud jako ze skladu vyvážela až i na Broumovsko. I starali se o to, aby Solnice byla zase solnicí. Chtěli, aby byla sídlem obnoveného skladiště solního. Přední členové řádu pocházeli většinou z Itálie a vůbec z jihu. A i ve Vídni měli své sídlo. Styků svých použili rádi ve prospěch města, jehož jménem označováno i všechno jejich rozlehlé panství od Solnice až po Grüboru, tedy k samým hranicům Slezka. A úsilí jejich se setkalo se zdarem. Již roku 1731 dostavil se na zámek kvásinský, kde tehdejší převor řádu právě dlel, vládní komisař kvůli konečnému dohodnutí v této záležitosti. Pak ustanovena prohlídka města o místě, kde solný sklad měl by býti zřízen. Poněvadž přání vládního komisaře ve všem co nejochotněji vyhověno, zůstal tento komisař ihned v Solnici.

Skladiště soli zřízeno v lednu roku 1732 při starém zámečku solnickém na místě, kde dříve stála vinopalna. Komisař jmenován byl správcem skladu, bydlel v samém zámečku. Tímto pak nebyl nikdo jiný než chorvatský důstojník Alexandr **Darius**. Vysoký, silný pán, věku plně mužného, krasavec v pravém slova smyslu, s pohledem pronikavým, jenž rozehrával i podmaňoval. Když v neděli a ve svátek kráčival v bezvadné uniformě od zámečku přes náměstí a hlavní kostelní ulici jako zbožný Jihoslovan ke chrámu Páně na služby Boží, vše se za ním točilo s netajenou zálibou. A oko mnohé dcerky městské spočinulo na mužně krásném důstojníku. Leč pan Alexandr Darius nebyl z těch, aby přízní svou na všechny strany plýtvál. S každým dobře – všude laskav, ale nikdy nikde nevybočoval z mezí slušnosti. Přízeň věnoval, ač to dlouho na sobě nedal ani znát, jenom jediné, na kterou nikdo by si byl nepomyslel. Předmětem nejprve obdivu, pak i upřímné náklonnosti Alexandra Daria, podle solnického skloňování Darius, byla Alena Postolkovská z Postolkova. Jak tato se octla v Solnici?

Z dějin města známo, že na tvrzi solnické, na zámečku vévodil druhdy slavný rod Vlkánovců. Dříve pražští měšťané, z nichž jeden, Oldřich Prefát z Vlkánova, podnikl i sepsal „cestu do Svaté Země“, zakoupili bývalé zboží

skuhrovské a poněvadž se nikomu z nich nechtělo býti orlem, aby totiž bydleli buď na hradě Skuhrovu nebo na Klečkově, učinili Solnici středem panství. Sáhlo až ke hranicím slezským. Tento rod býval velice četný. A proto panství bylo rozděleno na kolik dílů. Podle počtu dědiců. Již roku 1591 připomínají se u Ještětice dva dvory poplužné v majetku Benjamina z Vlkánova. Prvým dvorem a spolu tvrzi byly samy Ještětice, druhým dvůr i tvrz *Postolkov*, nynější „*Nové Dvory*“, s Vrchovištěm a Borovinami. Do roku neblahého povstání českých i německých stavů proti králi Ferdinandovi v Čechách, roku 1618 – 1620, vystřídali se různí páni Vlkánovští na Postolkově. A snad tím, že Bedřich postoupil tvrz Postolkov i s dvorem a se vším příslušenstvím manželce své Ludmile Talackovně z Ještětice a vydal jí listinu, již se Postolkov ze všeho ostatního majetku rodového vylučuje, uchráněn byl Postolkov po nešťastné bitvě na Bílé Hoře aspoň jednomu členu tohoto rodu. Zachráněn Ludmilou Talackovnou směl v Čechách zůstat. Dokázalo se Karlu, Bedřichu a Janu z Vlkánova účastnictví na neblahém povstání a činná podpora zimního krále Bedřich Falckého. Všichni tři museli zboží své opustiti.

Manželce Bedřicha Ludmile Talackovně, jež psala se odtud z Postolkova, tvrz i dvůr zůstaly. Z té doby se uchovala pověst, že Vlkánovci, o nichž bylo známo, že byli šetrní a přes mnohé průpovědi (jak dí Aug. Sedláček – viz „*Hrady a zámky v Čechách*“) o jejich laskavosti, „přece jen zisk svůj vyhledávali“, ukryli mnohé poklady rodinné, před odchodem z Čech na Postolkově. Doufali, prý, že se zase na panství své vrátí. Nevrátil se však z nich nikdo, jen manžel majitelky Postolkova Bedřich. Ludmila Talackovna prosbami i obětmi vymohla manželu volný návrat na Postolkov. Ale pobytu jeho u milé a obětavé choti a u syna Felixe nebylo nadlouho. Zemřel po půl druhém roce r. 1626 na Postolkově a pohřben byl v Solnici. Jediný ze tří Vlkánovců složil hlavu v půdě, nad níž tento rod přes tři čtvrtiny století vévodil. Karel a Jan již se nevrátili. Synové jejich, Benjamin, Martin a Oldřich, když časem navštívili Čechy, přithli sem zároveň a úhlavními nepřáteli našeho království v tlupách Sasů a pak Švédů. Přicházeli jako nepřátelé. V té hrozné chvíli, kdy po Čechách měli Švédové plnou

zvůli a i Solnice jim vydána na pospas, vymáhali výpalné. A přece pálili a kde co bylo rozbíjeli, roztrhali a zdupali, i staré městske privileje.

V této hrozné chvíli přitřhl oddíl Švédů i na Postolkov. V čele jejich Martin z Vlkánova. Zde si vynucoval vydání rodinného pokladu vlkánovského a na konec dal zpusťošit tvrz. Pokladu však ovšem nenalezl ani nevyutil. Pověsti o vlkánovském pokladu již utichlé po tomto vpádu rozmnožily se a utkvěly v lidu na novo. Paní Ludmilu Talackovnu Postolkovskou, syna jejího Felixe i poklad zachránilo prý jedině jezírko „vrchoviště“, při nynější „Studánce“. Toto jezírko u nynější „Studánky“ povstává z pramenů podzemních nikdy nevysychajících. Tam vždy vody dostatek. Výtok odpadající vody děje se stružkou k Ještěticiům. Voda tato žene i mlýny. Prameny rozměrného vejvařiska čili jezírka pokládány ode dávna za divotvorny. Nikdy nevysychají, spíše se časem rozburácí. Jezírko se vzdouvá, páry z něho vystupují jako hrozivé sloupy. A zjev tento provází zvláštní dunění, hukot a rozvíření kolem a kolem. Současníci, kteří to v okolí viděli a slyšeli, dotvrzují, že se tak stalo

posledně roku 1867. Toto jezírko v blízkém sousedství bývalé tvrže Postolkovské vystrašilo svými sloupy, šramotem podzemním, vířením a duněním Švédy i Martina z Vlkánova tak, že sice Postolkov spustošili, ale nevypálili. A nikoho, jak hrozili, neubili. Paní Ludmila Postolkovská postavila nad jezírkiem z vděčnosti první kapličku. Nynější kaplička, k níž o křížových dnech ze Solnice voděno bývá procesí, pochází z let pozdějších. O paní Ludmile Postolkovské možno užítí slov Písma svatého „Ženu statečnou kdož nalezne, z daleka jest cena její“. – Manželu svému vymohla návrat z vyhnanství. Pro Postolkov mnoho trpěla, a přece jej zvelebila i po pustošení tak, že nezkrácený majetek uchovala svému synu, potomku bývalých Vlkánovců. Týž psal se Benjamin Burjan na Postolkově.

Po něm tvrz i dvůr nedílně spravovali čtyři jeho synové: Felix, Bedřich, Jindřich a Jan Petr Postolkovští, majíce i dům i zahrady a chalupy i v samém městě Solnici. Nemohouce se však dohodnouti, prodali tvrz, dvůr i zboží solnické Otcům Karmelitánům a to na ten čas převoru P.Fr. Mikuláši od sv. Kříže za 4200 rýnských zlatých. Ale když smlouva o tom měla být do desek zamských vložena, zvracel se z kupu nejstarší z nich Felix z Postolkova. V poslední chvíli takřka bylo mu líto tvrz rodinnou opustiti. Nesnáze z toho vzešla urovnána nakonec tak, že Otcové Karmelitáni stali se sice pány Postolkova, ale Felixovi ponecháno správcovství, vladaření ve dvoře i na tvrzi, „pokud by to majitelům bylo na prospěch a pánům z Postolkova na libost“. Felix hospodařil na dvoře i tvrzi dobře. Otcové Karmelitáni s ním byli spokojeni, že jim odváděl ze dvora vydatný užitek. A sám také prospíval. Brzy zakoupil v Solnici několik obytných čísel a hned proti zámečku vystavěl slušný dům od kamene. Další obytná čísla řadila se k tomu domu na hořejší části solnického náměstí. Brzy skoupil Felix z Postolkova také něco pozemků na kopcích za Radčany. Majetnost jeho byla v Solnici vůči zámečku menším zamanským dvorkem. Tak počínal si Felix, kdežto bratří jeho Bedřich, Jindřich a Jan Petr odstěhovali se do Vysokého Mýta. Zde také všichni tři zemřeli, zůstavivše mužské potomky. Jeden z nich, Jeroným z Postolkova, přiženil se do Slezska na dvorec zemanský u Rothenburku až na hranicích Braniborska. Měl blízko k potomkům z rodu Vlkánova, kteří po dobrodružstvích ve válce třicetileté usadili se v Branibořích a tím navždy odcizili se vlasti a národu. Jeroným splynul s nimi dosti brzy.

Zatím tedy Felix z Postolkova dobře hospodařil na tvrzi Postolkově. Jelikož pak bylo známo, že z prodeje tvrže připadlo na něho 1050 zlatých rýnských a prokázáno spokojeností Otců Karmelitánů, že se nikde a v ničem neobohacuje na úkor vrchnosti, a jelikož přece tolik majetku si v Solnici nakoupil, ukotvilo se přesvědčení, že na Postolkově musel býti přece jen vlkánovský poklad a že Felix o něm dobře věděl.

Felix z Postolkova hospodařil na tvrzi po třicet let. Zůstavil syna Vojtěcha Burjana, kterýž měl za manželku Eleonoru Mladotovnu ze Solopisk a na Skalce. I on byl správcem na Postolkově a to patnácte let. Roku 1715 onemocněla jeho paní těžce a zemřela, zůstavivši manželu svému dcerušku Alenu ani ne dvouletou. S tou odstěhoval se Vojtěch Burjan, vzdav se správcovství rodné tvrže, do Solnice. Věnoval se cele a upřímně zvelebení svého majetku a dceři své milované, jež byla jedinou jeho radostí. Ale nedopřáno mu dlouhých let na Solnici. Zemřel, když Aleně docházelo osmnácte roků. Zákonitým odkazem svého otce i vším právem náleželo solnické zboží Aleně. Ale aniž by se toho kdo nadál, příbuzní činili si nároky na podíl ze jmění Vojtěcha Burjana. A zase jednalo se o neblahém pokladě vlkánovském.

Děd Alenin Felix, jako nejstarší z tehdejších Postolkovských prodávajících tvrz i dvůr, asi prý dobře věděl o pokladě a proto se zpěchoval nakonec tvrz opustiti a proto tam i zůstal, ač v postavení podřízeném. Činil tak proto, aby mohl poklad nenápadně v jiné statky přeměnit. Neuvažovali vysokomýtští příbuzní, že při Felixovi byl vzácný poklad zajišťující mu úspěch a zbohatnutí velíká příčinlivost, poctivost a Boží požehnání. A předstírali všecko, co žilo jen v pověstech a domněnkách. Vlkánovský poklad prý náležel celému rodu a proto že i celému rodu náleží jmění Aleně Postolkovské odkázané. Také pobídlí k nárokům vzdáleného příbuzného Jeronýma slezského, ale víc již jako braniborského Rothenburka. Samo sebou zřejmo, že spor o dědictví po Vojtěchu Burjanovi Postolkovském trval při těžkopádnosti tehdejšího řízení a také pro vzdálenost nároky činících dosti dlouho. Samo poštovním spojením bylo těžkopádné a zdlouhavé. Na konec však zvítězila spravedlivá věc Aleny Postolkovské na Solnici a to hlavně příčiněním a mocnou ochranou vrchnosti, Otců Karmelitánů. Nároky příbuzných doznaly právních zamítnutí.

Ale mládí Aleny Postolkovské bylo tím jakoby otráveno. Alena vším tím stala se předčasně vážnou. Důvěřujíc pevně v Boha, uzavírala se vši radosti a všemu veselí mládí. Žila, i když zvítězila, více v ústraní a sama v sebe uzavřena a časem jakoby v přístraších. Snad tušila, že neblahý „vlkánovský poklad“ nedá jí ještě jednou pokoje. Kdo prožil jedno roztrpčení, děsí se nového a horšího.

Tak to bylo s Alenou v čas, kdy stará „*solnice*“ ve městě byla znovu zřízena a kdy se v Solnici objevil Alexandr Darius. Nebylo možno, aby si i Alena nepovšimla statného Chorvata, byť byla vůči svému okolí sebe uzavřenější. Byltě Alexandr její nejbližším sousedem přes ulici ke bráně dobrušské vededoucí. Ať ubíral se „ze zámečku“ mimo sklad kamkoli, musel kolem jejího kamenného domu. Viděla jej i v chrámu Páně, kdež sedával v první lavici, kdežto ona volila pro sebe klekátko ve výklenku mezi lodí chrámovou a kaplí svatých čtrnácti Pomocníků, odkudž i přes její ústraní přece bylo dobře viděti po celé prostoře chrámové a až k předním lavicím, ano, i k hlavnímu oltáři. Povšimla si též, jak solní správce počíná si zbožně ano příkladně při službách božích. Byť na nic nepomyslela a ani potuchy neměla, že by i jí si pan Alexandr mohl povšimnouti, že by nějak pozornost jeho upoutala, přece aspoň bezděky jí napadlo, že chorvatský důstojník je v každém ohledu spořádaný a dokonalý muž. Pocítila aspoň vážnost k němu a vážnost je nejjistějším a nejlepším podkladem k upřímné náklonnosti. – Jakými pak city se sám solní správce ke své sousedce nesl, již víme. A víme též, že zprvu nedal na sobě znáti, jak ho sousedka Postolkovská „na kamenném domě“ zajímá.

pokračování příště

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narozené děti :

duben: *Karolína Juzová, Solnice*
 Jakub Jeřábek , Solnice
 Denisa Štencarová, Solnice



Sňatek uzavřeli :

duben : *Marek Nágl , Solnice*
 Lucie Pemlová, Kostelec nad Orlicí

Jiří Bartoniček, Solnice
 Ivana Rolfová, Vrchlabí

Petr Kuhn, Kostelec nad Orlicí
 Lucie Gregorová, Solnice

Jiří Učík , Solnice
 Zita Sekyrová, Častolovice



Květen : *Petr Závůrka, Solnice*
 Helena Ladmanová, Solnice

At' je po celý život provází láska a štěstí !!

Zemřeli :

březen : *Zdeňka Dílová , Solnice*

duben : *Anna Vítkovičová , Solnice*
 Karel Daněk, Solnice



Čest jejich památce !



Navštivte naše bezplatné poradenství

budova Komerční banky 2. patro, Staré nám. 65, Rychnov n. Kn.

Ing. Marková Zuzana
mob. 608 911 456

Mgr. Myšáková Olga
mob. 603 299 532



♦ Poradenství ♦ Státní podpory a daňové úlevy ♦ Zastoupení předních finančních institucí

Uzávěrka příspěvků: 15.5.2006
Vychází nákladem 200 výtisků
Uzávěrka příštího čísla: 15.8.2006

Cena : 5,- Kč

Adresa redakce: Redakce Zpravodaje , MěÚ Solnice
J.Souckova@email.cz